

[Bertel Dahlgaard.]

blot af økonomiske grunde. Jo mere man betragter den internationale situation med ængstelse, des større grund er der for den danske stat til ikke at ønske tropper liggende i det fremmede omkring skæringslinierne for modstående interesser. Jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen her i denne sal, der ikke forstår dette.

Men altså med hensyn til det foreliggende lovforslag må vi, omend ud fra andre betragtninger end det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gjorde gældende, mene, at det under de kommende forhandlinger må sikres, at spørgsmål som dem, jeg har nævnt, vedrørende indkaldelse og tjenestetid, kan tages op igen, når forholdene med hensyn til de her i landet liggende styrker ændres ved brigadens hjemtagelse.

Alfred Jensen: Da denne bemyndigelseslov i marts måned i år blev forlænget til udgangen af dette år, regnede vi med, at det var sidste gang, vi ville blive stillet overfor en bemyndigelseslov; vi måtte forvente, at når vi næste gang skulle tage stilling til vort militære beredskab, ville det ske ved en stillingtagen til en midlertidig militærordning. Forslag til en sådan foreligger jo imidlertid ikke, selv om man må erkende, at mulighederne, hvad forsvarskommissionens arbejde angår, har været til stede.

Det var jo nemlig velbegrundet, når ministeren mente, at der var mulighed for at tilendebringe arbejdet i løbet af denne sommer. Ved behandlingen af hjemmевærnsforslaget viste det sig, at kommissionen var i stand til at arbejde hurtigt, og de seneste indkøb af forskellig art til militæret har jo også vist, at ministeren og de sagskyndige er i stand til at arbejde hurtigt, når de mener, det er fornødent. Derfor spørger man nu sig selv, hvilke forhold det er, der hentydes til, når der såvel i bemærkningerne til lovforslaget som i forelæggelsestalen henvises til, at forholdene har ikke gjort det muligt at gøre arbejdet færdigt endnu, og at det næppe bliver færdigt før årets udgang. Man får uvilkårligt den opfattelse, at de forhold, der hentydes til, er identiske med de kredse, kræfter eller magter, der hentydedes til, da man i sommer talte om, at det var nødvendigt med en hurtig gennemførelse af en hjemmевærnsordning.

Jeg ved ikke, om der fremkommer nogen saglig begrundelse for, at løsningen af dette spørgsmål er udskudt, det tør

jeg vel næppe håbe på; da jeg i foråret spurgte om, hvilke kræfter, hvilke kredse det var man skulde gøre indtryk på, fik jeg intet svar, og det får jeg vel heller ikke denne gang. Det er i så henseende også betegnende, hvor lidt der siges i ministerens forelæggelsestale til denne bemyndigelseslov. Før har det dog været sådan, at vi har fået, omend en beskeden beretning, så dog en beretning om, hvorledes bemyndigelsen havde været udnyttet, også en vis udtalelse om, hvad bemyndigelsen tænkes anvendt til i den kommende tid. Men det er der ikke tale om her, og man skulle dog netop synes, med den store interesse, der i Danmark er for militærspørgsmålet, og på baggrund af de seneste meddelelser i pressen om problemerne i forbindelse med bemyndigelsesloven, at det så var på sin plads, at rigsdagen fik besked om både et og andet i forbindelse med denne lovgivning. Men ministeren har altså ikke indladt sig derpå. Dette betyder dog næppe, at medlemmerne ikke har lov til at rejse spørgsmålene, og jeg vil da gerne i denne anledning rejse forskellige problemer i forbindelse med denne bemyndigelseslov.

Der er for det første indkøbene. Jeg har ikke den samme opfattelse af tryghed, som andre ærede medlemmer har givet udtryk for, i anledning af de indkøb, der har været foretaget i den seneste tid, og specielt ikke hvad jetjagerne angår. Forleden fik vi gennem pressen meddelelse om, at forsvarsministeren efter konference med repræsentanter for de fire gamle partier havde fået en art bemyndigelse til at indkøbe 50 jetjagere samt en del udrustning af forskellig art, hvilket altsammen ville beløbe sig til en 100 mill. kr. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om beløbet er rigtigt, men med den begejstring, der er lagt for dagen fra visse kredses side for en oprustning, og når man ved, hvad oprustning koster, forekommer det os ikke usandsynligt, at det netop drejer sig om et sådant beløb.

Størstedelen af dette beløb må formodentlig tænkes anvendt i den periode, denne bemyndigelseslov skal gælde, nemlig resten af dette finansår og de 9 første måneder af det næste. I henhold til pressens meddelelser kan man ikke regne med, at mere end de 5 første jagere vil komme på dette års budget, hvorimod de to næste sendinger — har man vel lov til at sige — kommer på det næste; det drejer sig her om de 15 jagere, der skal leveres inden sommer, og de sidste 15, der skal leveres inden de-